

Artikel 16 (tidl. artikel J.6)

Medlemsstaterne orienterer hinanden og rådfører sig med hinanden i Rådet om alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, som er af almindelig interesse, med henblik på at sikre, at Unionen udøver sin indflydelse så effektivt som muligt gennem en samordnet og konvergent optræden.

Artikel 17 (tidl. artikel J.7)

1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål vedrørende Unionens sikkerhed, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, i overensstemmelse med andet afsnit, som vil kunne føre til et fælles forsvaret, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Den Vesteuropæiske Union (WEU) udgør en integrerende del af udviklingen af Unionen, der giver denne adgang til en operationel kapacitet, navnlig i forbindelse med stk. 2. Den støtter Unionen i udformningen af forsvarsaspekterne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik som fastsat i denne artikel. Unionen etablerer derfor tættere institutionelle forbindelser med WEU med henblik på muligheden af WEU's integration i Unionen, hvis Det Europæiske Råd træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Unionens politik i denne artikels betydning berører ikke den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse medlemsstater, hvis fælles forsvar foregår i Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme.

Den gradvise udformning af en fælles forsvarspolitik understøttes, i det omfang medlemsstaterne måtte finde det hensigtsmæssigt, af samarbejde mellem dem på forsvarsmaterielområdet.

2. De spørgsmål, der er omhandlet i denne artikel, omfatter humanitære opgaver og red-

ningsopgaver, fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse.

3. Unionen benytter sig af WEU til at udarbejde og iværksætte de af Unionens afgørelser og aktioner, der har indvirkning på forsvarsområdet.

Det Europæiske Råds kompetence til at fastlægge retningslinjer i overensstemmelse med artikel 13 gælder også hvad angår WEU for de spørgsmål, hvor Unionen benytter sig af WEU.

Når Unionen benytter sig af WEU til at udarbejde og iværksætte Unionens afgørelser vedrørende de opgaver, der er nævnt i stk. 2, har alle Unionens medlemsstater ret til at deltage fuldt ud i disse opgaver. Rådet vedtager i forståelse med WEU's institutioner de nødvendige praktiske bestemmelser, som skal give de medlemsstater, der bidrager til de pågældende opgaver, mulighed for fuldt ud og på lige fod at deltage i planlægningen og beslutningstagningen i WEU.

Afgørelser i henhold til dette stykke, der har indvirkning på forsvarsområdet, berører ikke de politikker og forpligtelser, der er nævnt i stk. 1, tredje afsnit.

4. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at der på bilateralt plan inden for rammerne af WEU og Den Atlantiske Alliance udvikles et tættere samarbejde mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt dette samarbejde ikke er i strid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette traktatafsnit.

5. Med henblik på at fremme målene i denne artikel vil bestemmelserne heri blive gennemgået på ny i overensstemmelse med artikel 48.

Artikel 18 (tidl. artikel J.8)

1. Formandskabet repræsenterer Unionen i anliggender vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

2. Formandskabet har ansvaret for iværksættelsen af afgørelser i henhold til dette traktatafsnit; i denne forbindelse udtrykker det i princippet Unionens holdning i internationale organisationer og på internationale konferencer.

3. Formandskabet bistås af generalsekretæren for Rådet, der udøver hvervet som højstst-